

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNO TUŽILAŠTVO
UNSKO-SANSKOG KANTONA
BIHAĆ**

Broj: T01 0 KTRZ 00 12713 12
Bihać, 09.12. 2013. godine
NF/IK

**KANTONALNOM SUDU
- Sudiji za prethodno saslušanje -
B I H A Ć**

Na osnovu odredbe iz člana 45. stav 2. tačka i. i člana 241. stav 1. Zakona o krivičnom postupku F BiH-a, p o d i ž e m

O P T U Ź N I C U

PROTIV:

S. D., zv. D. sin R. i majke Z., rođena K., rođen __.__.____. godine u mjestu P., općina B., prebiva u B. L. u ul F. G. L. _/__, JMBG:_____, po nacionalnosti Srbin, državljanin BiH, po zanimanju automehaničar, pismen sa završenom VS, oženjen, otac jednog punoljetnog djeteta, bivšu JNA služio 1980. godine u B., srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan presudom Osnovnog suda u Bihaću, broj: K-285/88 od 05.04. 1989. godine, zbog krivičnog djela – lake tjelesne povrede iz člana 43. stav 1. KZ SRBIH na novčanu kaznu u iznosu od 300.000 din, te presudom Opštinskog suda Banja Luka, broj 71 0 K 088754 10 K od 08.07. 2010. godine, zbog krivičnog djela – oštećenje tuđe stvari iz člana 249. stav 1. KZ RS, nalazi se u pritvoru po Rješenju Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 K 008271 13 Kpp od 16.11. 2013. godine, koji mu teče od 15.11. 2013. godine od 08,45 sati

D A J E

Kršeci Pravila Međunarodnog prava sadržana u IV Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, Dopunskog protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II), uz navedenu konvenciju, za vrijeme oružanog sukoba u R BiH između Armije RBiH i Vojske Republike srpske, kao pripadnik VP 7574 Petrovac, postupao suprotno

Pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka c. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine u vezi sa članom 4. stav 1. i 2. tačka e. Protokola II uz navedenu konvenciju tako što je:

Krajem septembra 1992. godine došao pred porodičnu kuću tada malodobne Š. A., rođena _____. godine u R., općina B., znajući da se prije toga, na nekoliko dana, njena majka Š. H. nije vratila kući sa radne obaveze organizirane od strane tadašnje srpske vlasti u R., pa nakon ulaska u kuću predstavio se Š.A. kao D. S. rekavši da joj želi pomoći kako bi pronašla majku te da mora zbog toga sa njim otići u vojnu kasarnu u R., općina B. i tamo o svemu dati izjavu, na što je ova pristala, pa kada ju je vojnim vozilom dovezao u spomenutu kasarnu bila je ispitivana na okolnosti gdje joj se nalazi brat i otac odnosno drugi članovi njene uže porodice a nakon tog ispitivanja, oštećenu Š. A. je vratio njenoj kući u R. da bi, nakon par dana, ponovo došao do kuće oštećene Š. A. kada joj je saopštio da joj je majka živa i da bi trebala napisati molbu srpskim vlastima da joj puste majku što je ona odmah učinila uz njegovu pomoć, pa je istu molbu, navodno, odmah odnio predati tim vlastima a nakon svega, dana 07.10. 1992. godine ponovo došao u kuću oštećene govoreći joj da će je „spojiti“ sa majkom ukoliko bude „spavala“ sa njim te ukoliko to ne uradi dobrovoljno da će to uraditi na silu odlažući na trosjed opasač na kojem je bio pištolj i odmah sa oštećene skinuo donji dio odjeće, te dok je oštećena plakala i molila da joj to ne čini, ovoj govorio da sve muslimanske žene treba silovati kao životinje, nakon čega ju je, uz upotrebu fizičke snage silovao a potom, ubrzo, napustio lice mjesta opisanog događaja.

Dakle, kao pripadnik vojske Republike srpske, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u R BiH, silovao jednu žensku osobu,

Čime je počinio krivično djelo - ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZSFRJ.

Radi toga podnosim

P R I J E D L O G **dokaza koje treba izvesti**

1. U svojstvu svjedoka ispitati:

- B. rođena M.M., kći V., N.O. bb, P.,
- L. B., sin M., P. ____ - P., općina B. L.,
- L. rođena B. B., kći B., P. ____ - P., općina B. L.,
- P. I., kći M., P. ____- R., općina B.,

- Š. A., kći A., S.K. __. B.,

2. U svojstvu vještaka ispitati:

- O. dr E., K. __. V. K.,
- J. mr. sci. I., M. R. __. B.,

3. Pismeni dokazi koje treba pročitati i izvršiti uvid:

- Rješenje Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 1 K 010268 12 KV od 16.07. 2012. godine,
- Izvod iz CIPS baze za osumnjičenog S. D. pribavljen od strane Tužilaštva BiH aktom broj T 20 0 KTRZ 0003253 12 od 11.06. 2012. godine,
- Akt Udruženja _____ S. broj BiH-Bihać-0945/08 od 14.03.2008. godine,
- Akt Kantonalne bolnice _____ B. - Odjel _____, broj 2495 od 16.10. 2012. godine,
- Nalaz i mišljenje vještaka O. dr E. za oštećenu Š. A. od 09.06. 2013. godine,
- Nalaz i mišljenje vještaka J.mr.sci. I. za oštećenu Š. A. od 01.02. 2013. godine,
- Zapisnik o prepoznavanju osoba sačinjen po pripadnicima Sektora kriminalističke policije KMUP-a Bihać broj 05-07/03-6-351/13 od 26.02. 2013. godine,
- Foto-dokumentaciju KMUP-a Bihać broj 20/13 od 27.02. 2013. godine,
- Akt Odjeljenja za boračko – invalidsku zaštitu Banja Luka broj 06-835-382/13 od 27.11. 2013. godine na ime osumnjičenog S.D.,
- Fotokopija Odluke o proglašenju ratnog stanja /"Sl.list RBiH", broj:7/92/,
- Fotokopija Odluke o ukidanju ratnog stanja /"Sl.list RBiH", broj: 50/95/,
- Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog S.D. izdata od strane Policijske stanice Bihać broj 05-07/05-2-6253/13 od 03.12. 2013. godine,

4. Dokazi o troškovima proizašli iz istrage,

- Troškovnik ovog Tužilaštva od 09.12. 2013. godine, sa prilogima rješenja o naknadi troškova,

REZULTATI ISTRAGE

Prema rezultatima istrage koju je provelo ovo Tužilaštvo na nedvojben način se potvrđuju osnovanost ove optužnice, odnosno osnovanost navoda da je osumnjičeni S.D., kao pripadnik Vojske Republike Srpske, na način, u vrijeme i

na mjestu kako je to navedeno u izreci optužnice učestvovao u izvršenju krivično – pravnih radnji navedenih u dispozitivu optužnice, iz kojih radnji proizlaze sva bitna obilježja krivičnog djela – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ-a SFRJ.

Dokazima koje je Tužilaštvo pribavilo tokom istrage, kako materijalnim tako i iskazima saslušanih svjedoka, zaključuje se da je S.D., krivično djelo počinio u vrijeme rata u R Bosni i Hercegovini, na području općine Bihać kao pripadnik VP 7574 Petrovac u sastavu Vojske Republike Srpske.

Na prijedlog Glavnog štaba oružanih snaga R Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo R Bosne i Hercegovine je na sjednici održanoj 20.06.1992.g. donijelo Odluku o proglašenju ratnog stanja na teritoriji R Bosne i Hercegovine. Odluka je stupila na snagu danom donošenja, dakle 20.06.1992.g., („Sl. list R BiH“ br.7/92).

Postojanje oružanog sukoba u vrijeme izvršenja krivičnog djela dokazuje se kako izjavama saslušanih svjedoka, tako i materijalnim dokazima pribavljenim u toku istrage. Saslušani svjedoci saglasno su izjavili da su u vrijeme inkriminiranog događaja trajale borbe-sukobi između pripadnika 5. Korpusa Armije R BiH i pripadnika vojske Republike Srpske na području općine Bihać.

Da je osumnjičeni S.D. u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio pripadnik vojske Republike Srpske proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka kao i akta Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Banja Luka, broj: 06-835-382/13 od 27.11.2013.godine.

Osumnjičeni S.D. je dana 15.11. 2013. godine, po nalogu ovog Tužilaštva, bio priveden u prostorije Tužilaštva kada je iznio svoju odbranu. U cjelosti je negirao izvršenje krivičnog djela za koje se tereti.

Tokom istrage, u svojstvu svjedoka su saslušani B.M., L.B.1, L.B.2, P.I. te Š. A.. Iz iskaza ovih svjedoka se nesumnjivo može zaključiti da je osumnjičeni počinio navedeno krivično djelo.

Svjedoci L.B.1 i L.B.2 su saglasno potvrdili da je početkom rata a i kasnije, osumnjičeni S.D. često dolazio kod svoga zeta i sestre O. M. i L. koji su tada stanovali u neposrednoj blizini njihovog stana odnosno kuće oštećene Š. A. u R.. Ove činjenice impliciraju zaključak da je osumnjičeni u to vrijeme sve znao o oštećenju Š. A. pa se njeno svjedočenje u potpunosti „uklapa“ u sami tok događanja koje je rezultiralo njenim silovanjem. Kazivanje oštećenje Š. A., svojim svjedočenjem je potvrdila i svjedokinja P.I..

Oštećena Š.A.u to vrijeme je živjela sama u svojoj kući u R., općina B. U to vrijeme otac oštećene je izbjegao u B. a njena majka od strane srpskih vlasti odvedena na prisilni rad i tamo ubijena. To je osumnjičeni vrlo dobro znao. Kako bi što lakše došao do žrtve-oštećene Š.A., uspio je zadobiti njeno povjerenje. U više navrata je dolazio kod nje u kuću obećavajući joj da će je “spojiti” sa majkom i tome slično. Koristeći takvo stanje oštećene zatim stanje rata i haotičnosti, osumnjičeni je dana 07.10.1992.godine, došao neometano do kuće oštećene, naoružan pištoljem i nakon što je ušao u kuću oštećene, istoj naredio da se skinu, što je ona uz plač morala učiniti da bi je potom, osumnjičeni silovao.

Iskazi navedenih svjedoka se nedvojbeno potvrđuju materijalnim dokazima pribavljenim tokom istrage, posebno nalazima i mišljenjima vještaka

neuropsihijatra O. dr E. te psihologa J. mr.sci. I.. Iz tih nalaza se apsolutno utvrđuje da su kod oštećene Š.A. prisutni simptomi posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog tipa što se dovodi u vezu sa traumatičnim doživljajima vezanim za inkriminisano djelo koje se osumnjičenom S.D. stavlja na teret. Traumatski događaj predstavlja oblik kombinirane seksualne torture koji je uzročno – posljedično u vezi sa nastankom posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog tipa.

Osumnjičeni S.D. prilikom izvršenja krivičnog djela je postupao sa direktnim umišljajem. Bila mu je poznata činjenica da je oštećena u to vrijeme bila maloljetna osoba, bez roditelja, sama i u isto vrijeme u neprijateljskom okruženju.

Krivično djelo za koje se osumnjičeni tereti je povezano sa oružanim sukobom. Oružani sukob je bio važan faktor koji je uticao na osumnjičenog da izvrši krivično djelo za koje se tereti. Nesporna je činjenica da je osumnjičeni u vrijeme inkriminiranog događaja bio vojno angažiran u vojsci Republike Srpske. On je znao u kakvom se, u to vrijeme, položaju nalazi oštećena. Znao je da je oštećena u to vrijeme bila sama, bez roditeljskog staranja te po nacionalnosti Bošnjakinja, dakle lice koje je pripadalo suprotnoj strani u oružanom sukobu. Zbog svega osumnjičeni je u konkretnom slučaju postupao u okolnostima koje su mu omogućavale dominaciju nad žrtvom. Bio je siguran u ostvarenje svog djela i nastupanje posljedice, iz čega proizilazi pouzdan zaključak o htijenju izvršenja djela. Njegove poduzete radnje su rezultat njegove svijesti i volje.

Iz svega ovoga proizilazi uzročna veza (nexus) između preduzetih radnjih osumnjičenog, oružanog sukoba i oštećene, a što predstavlja jedan od osnovnih elemenata ratnih zločina.

Odredbom člana 3. stav 1. tačka c Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, čija se povreda stavlja osumnjičenom S.D. na teret, propisano je da je, u slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba, zabranjeno prema licima koja ne učestvuju međusobno u neprijateljstvima poduzimati postupke kojima se nanose povrede života i tjelesnog integriteta, naročito sve vrste ubistva i sakaćenja, svireposti i mučenja, a odredbom člana 4. Protokola II, koji se također odnosi na zaštitu žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba u stavu 2. također je zabranjeno vršiti nasilje nad životom, zdravljem, fizičkim i mentalnim blagostanjem ljudi. Nadalje, za postojanje krivičnog djela iz člana 142. stav 1. preuzetog KZSFRJ potrebno je samo da ponašanje počinitelja objektivno predstavlja kršenje pravila međunarodnog prava, dakle da je ostvaren objektivni uvjet kažnjivosti kojim je posebno određen karakter protupravnosti ovog krivičnog djela, tj. da je djelo protupravno i u smislu međunarodnog prava.

Zbog svega naprijed navedenog a uzimajući u obzir prikupljene dokaze smatram da postoji dovoljno dokaza o postojanju osnovane sumnje da je osumnjičeni S.D. počinio krivično djelo-ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZSFRJ, zbog čega predlažem da Sudija za prethodno saslušanje Kantonalnog suda u Bihaću **POTVRDI OVU OPTUŽNICU.**

DOKAZI (MATERIJALI) KOJI POTKRIJEPLJUJU NAVODE OPTUŽNICE:

- Akt Udruženja _____ S. broj BiH-Bihać-0945/08 od 14.03.2008. godine,
- Rješenje Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 1 K 010268 12 KV od 16.07. 2012. godine,
- Izvod iz CIPS baze za osumnjičenog S.D. pribavljen od strane Tužilaštva BiH aktom broj T 20 0 KTRZ 0003253 12 od 11.06. 2012. godine,
- Akt Kantonalne bolnice _____ B. - Odjel _____, broj 2495 od 16.10. 2012. godine,
- Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog S.D. od 15.11. 2013. godine,
- Zapisnik o saslušanju svjedoka B.M. od 20.07. 2010. godine,
- Zapisnik o saslušanju svjedoka P. I. od 01.07. 2010. godine,
- Zapisnik o saslušanju svjedoka L. B.1 od 05.12. 2013. godine,
- Zapisnik o saslušanju svjedoka L. B.2 od 05.12. 2013. godine,
- Zapisnik o saslušanju svjedoka Š.A. od 01.07. 2010. i od 04.12. 2013. godine,
- Nalaz i mišljenje vještaka O. dr E. za oštećenu Š. A. od 09.06. 2013. godine,
- Nalaz i mišljenje vještaka J. mr.sci. I. za oštećenu Š. A. od 01.02. 2013. godine,
- Zapisnik o prepoznavanju osoba sačinjen po pripadnicima Sektora kriminalističke policije KMUP-a Bihać broj 05-07/03-6-351/13 od 26.02. 2013. godine,
- Foto-dokumentaciju KMUP-a Bihać broj 20/13 od 27.02. 2013. godine,
- Akt Odjeljenja za boračko – invalidsku zaštitu Banja Luka broj 06-835-382/13 od 27.11. 2013. godine na ime osumnjičenog S.D.,
- Fotokopija Odluke o proglašenju ratnog stanja /"Sl.list R BiH", broj:7/92/,
- Fotokopija Odluke o ukidanju ratnog stanja /"Sl.list R BiH", broj: 50/95/,
- Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog S.D. izdata od strane Policijske stanice Bihać broj 05-07/05-2-6253/13 od 03.12. 2013. godine,
- Troškovnik ovog Tužilaštva od 09.12. 2013. godine sa priložima Rješenja o naknadi troškova.

U smislu odredbe iz člana 242. stav 3. i člana 151. stav 1. ZKP-a FBiH

P R E D L A Ž E M

Da se prema osumnjičenom S.D. **produži pritvor** nakon potvrđivanja optužnice iz razloga predviđenih odredbom iz člana 146. stav 1. tačka d ZKP-a FBiH.

Kantonalni Sud u Bihaću po Sudiji za prethodni postupak, a na prijedlog ovog Tužilaštva donio je Rješenje broj: 01 0 K 008271 13 Kpp od 16.11. 2013. godine kojim Rješenjem je prema osumnjičenom S.D. odredio pritvor u smislu odredbe

iz člana 146. stav 1. tačka b i d ZKP-a FBiH zbog osnovane sumnje da je počinio krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ F BiH.

Osumnjičeni je lišen slobode 15.11. 2013. godine i od toga dana mu teče pritvor od 08,45 sati.

Nakon provedene istrage, subjektivni i objektivni dokazi koji su navedeni u ovoj optužnici, nedvojbeno ukazuju da postoji osnovana sumnja da je S.D. počinio krivično djelo – ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ na način, u mjestu i vremenu kako je to bliže opisano u dispozitivu ove optužnice.

Kada je u pitanju pritvorski razlog predviđen odredbom iz člana 146. stav 1. tačka b. ZKP-a FBiH, smatram da on više ne postoji kao razlog za produženje pritvora prema osumnjičenom S.D. Naime, tokom istrage a nakon određivanja pritvora prema osumnjičenom, u svojstvu svjedoka je saslušan P. M. dok je u međuvremenu M. D., umro. Iz tih razloga ne postoji opasnost da bi osumnjičeni S.D. boravkom na slobodi mogao utjecati na ove svjedoke i tako ometati daljnji tok istrage odnosno krivičnog postupka.

Što se tiče pritvorskog razloga predviđenog odredbom iz člana 146. stav 1. tačka d. ZKP-a FBiH, očito je da on i dalje postoji.

Osumnjičeni S.D. se sumnjiči da je izvršio krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora od 10 /deset/ godina ili teža kazna, a koje krivično djelo je posebno teško s obzirom na način izvršenja, odnosno posljedicu izvršenja krivičnog djela. Iz tih razloga produženje pritvora po ocjeni ovog Tužilaštva je neophodno, posebno zbog činjenice da bi puštanje na slobodu osumnjičenog, rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda.

Krivično djelo je počinjeno za vrijeme rata, silovanjem maloljetne ženske osobe /nepunih 17 godina/, koja je u to vrijeme živjela sama u svojoj kući u R., općina B. U to vrijeme otac oštećene je izbjegao u B. a njena majka od strane srpskih vlasti odvedena na prisilni rad i tamo ubijena. To je osumnjičeni vrlo dobro znao. Kako bi što lakše došao do žrtve – oštećene Š.A., uspio je zadobiti njeno povjerenje. U više navrata je dolazio kod nje u kuću obećavajući joj da će je „spojiti“ sa majkom i tome slično. Koristeći takvo stanje oštećene zatim stanje rata i haotičnosti, osumnjičeni je dana 07.10. 1992. godine došao neometano do kuće oštećene, naoružan pištoljem i nakon što je ušao u kuću oštećene, istoj naredio da se skine, što je ona uz plač morala učiniti da bi je potom, osumnjičeni silovao. Da bi je što više ponizio prilikom silovanja joj je govorio da muslimanske žene treba silovati kao životinje.

Nadalje, imajući u vidu činjenicu da je na području Mjesne zajednice R. ostvaren u cjelosti povratak bošnjačkog stanovništva u svoja predratna mjesta boravka, proizilazi da su se u konkretnom slučaju stekle vanredne okolnosti vezane za izvršenje ovog krivičnog djela, koje bi puštanjem na slobodu osumnjičenog rezultirale narušavanje javnog reda u ovoj Mjesnoj zajednici odnosno općini B. Sredstva javnog informisanja i dalje informišu javnost o lišenju slobode osumnjičenog kao i razloge zbog kojih je osumnjičeni lišen slobode. Ova sredstva informisanja su nedavno objavila i činjenicu da se u ovom predmetu vodi istraga protiv osumnjičenog. Sve je ovo dovelo do ponovnog

buđenja osjećaja boli kod rodbine i prijatelja oštećene Š.A. o kojoj se činjenici mora voditi računa a sve u cilju izbjegavanja stvarne prijetnje narušavanja javnog reda u slučaju da se prema osumnjičenom ne produži pritvor.

S obzirom na iznešeno smatram da su ispunjeni zakonski uvjeti propisani odredbom iz člana 146. stav 1. tačka d. ZKP-a FBiH, iz čega proizilazi zaključak da je ovaj prijedlog opravdan i na Zakonu osnovan.

Z A M J E N I K
GLAVNOG KANTONALNOG TUŽIOCA,
F. N.